

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy, w składzie orzekającym:

1. Emilia Pisarska - przewodnicząca (sprawozdawca)
2. Izabela Woźniak - członek
3. Agnieszka Nogaj - członek

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym, odwołania wniesionego przez Grand Agro Fundację Ochrony Środowiska Naturalnego z siedzibą w Warszawie od decyzji, działającego z upoważnienia Burmistrza Polkowic, Dyrektora Wydziału Ochrony Środowiska i Obszarów Wiejskich z dnia 2 czerwca 2025 r., nr SW.6220.6.2023, ustalającej na rzecz Polkowickiej Doliny Recyklingu sp. z o.o. z siedzibą w Polkowicach środowiskowe uwarunkowania dla realizacji planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w Polkowicach” na działkach oznaczonych w ewidencji gruntów nr 180/9, 183/39, 183/40, obręb Polkowice – na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572 z późn. zm.)

o r z e k a

*uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.*

UZASADNIENIE

W dniu 18 lipca 2023 r. do Urzędu Gminy Polkowice wpłynął wniosek z dnia 11 lipca 2023 r. Spółki Polkowicka Dolina Recyklingu sp. z o.o. z siedzibą w Polkowicach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w Polkowicach” na działkach oznaczonych w ewidencji gruntów nr 180/9, 183/39, 183/40, obręb Polkowice.

W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, działający z upoważnienia Burmistrza Polkowic, Dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska i Obszarów Wiejskich decyzją z dnia 2 czerwca 2025 r., nr SW.6220.6.2023, ustalił na rzecz Polkowickiej Doliny Recyklingu sp. z o.o. z siedzibą w Polkowicach środowiskowe uwarunkowania dla realizacji planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w Polkowicach”.

Z zachowaniem ustawowego terminu Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska z siedzibą w Warszawie wniosła odwołanie od powyższej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy.

Rozpatrując przedmiotowe odwołanie, na tle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy ustaliło, co następuje:

Materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 z późn zm.), zwana dalej „ustawą środowiskową”.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2). Stosownie do przepisu art. 73 ust. 1 cyt. ustawy, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia. Do wniosku, dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, inwestor dołącza załączniki, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 2, 3, 3a i 6 ustawy środowiskowej, tj.: kartę informacyjną przedsięwzięcia, poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; jak również mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, iż rolą postępowania w sprawie środowiskowych uwarunkowań jest ustalenie negatywnych następstw dla środowiska wynikających z realizacji konkretnej inwestycji oraz wskazanie działań, które mają im zapobiec lub je zminimalizować do poziomu zgodnego z prawem. Częścią postępowania środowiskowego jest przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, której celem jest ustalenie, czy zachodzą podstawy do wydania pozytywnej decyzji uprawniającej do realizacji inwestycji. Wskazaną ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się z mocy prawa (obligatoryjnie) dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a można tę ocenę przeprowadzić (fakultatywnie) dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które zostały określone w stosownym rozporządzeniu Rady Ministrów.

Przy czym obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie w tym zakresie, jest zebranie i ocena materiału dowodowego, który pozwoliłby ustalić wszystkie okoliczności istotne w sprawie (art. 7 i art. 77 k.p.a.). Następnie organ obowiązany jest ocenić na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.). Ustalenia podjęte przez organ powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji, w której należy wyczerpująco poinformować strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, którymi organ kierował się w toku załatwiania sprawy. Stosownie do art. 107 § 3 k.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa.

Jak wynika z przekazanej do tut. Kolegium dokumentacji sprawy, w dniu 18 lipca 2023 r. do Urzędu Gminy Polkowice wpłynął wniosek z dnia 11 lipca 2023 r. Spółki Polska Dolina Recyklingu sp. z o.o. z siedzibą w Polkowicach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w Polkowicach”. We wniosku inwestor wyjaśnił, iż obecnie Zakład jest położony w Polkowicach przy ul. Działkowej 20 na terenie działek nr 180/9, 183/22, 183/24, 183/25, 183/26, 183/27, 183/32, 183/37, 183/38, 183/39, 183/40, 183/41, 183/42, obręb 0003 Polkowice. Natomiast obszar planowanej inwestycji obejmuje działki oznaczone w ewidencji gruntów nr 180/9, 183/39, 183/40, obręb 0003 Polkowice.

Przechodząc dalej wskazać należy, iż wnioskowane przedsięwzięcie zostało zaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1 i § 2 pkt 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.), dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest wymagany.

Do wniosku został dołączony raport o oddziaływaniu wnioskowanego przedsięwzięcia na środowisko sporządzony w czerwcu 2023 r. przez zespół pod kierownictwem mgr. M O .

Jak wynika z zapisów przedłożonego przez inwestora raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wnioskowane przedsięwzięcie będzie polegać na przeprowadzeniu prac mających na celu rozbudowę istniejącej instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów poprzez:

- budowę dodatkowych tuneli (bioreaktorów) do biologicznego przetwarzania odpadów- 3 szt.;
- postawienie drugiego biofiltra (obiekt 2b);
- budowę dróg komunikacyjnych (obiekt 2c);
- budowę zamkniętej galerii technologicznej wraz z magazynem odpadów (obiekt 2d);
- budowę placu magazynowania odpadów (obiekt 2e);
- połączenie placu technologicznego (obiekt D) do projektowanej kanalizacji o długości 70 m do odprowadzania ścieków przemysłowych celem odprowadzania odcieków z placu i kierowanie ich do szczelnego zbiornika o pojemności 150 m³;
- budowę skrzynek rozsączających na wody opadowe odprowadzane z dachów tuneli i dachu galerii.

Instalacja po rozbudowie posiadać będzie wydajność na poziomie 24.000 Mg/rok, w tym:

- maksymalna ilość przetwarzania frakcji ulegającej biodegradacji wydzielonej z niesegregowanych, zmieszanych odpadów komunalnych – 18.000 Mg/rok;
- maksymalna ilość przetwarzania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zbieranych – 13.600 Mg/rok;
- maksymalna ilość odpadów kierowanych do suszenia jako paliwo RDF lub komponent paliwa RDF – 14.800 Mg/rok.

Wydajność dobową rozbudowanej instalacji wyniesie ok. 65,8 Mg, przy założeniu ciągłej pracy instalacji non-stop przez 365 dni.

W ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego, wypełniając dyspozycję art. 77 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy środowiskowej pismem z dnia 14 września 2023 r.,

przesłał złożony raport do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o uzgodnienie warunków realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia. Nadto odrębnymi pismami z dnia 14 września 2023 r., na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 ustawy środowiskowej, przesłał raport do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Polkowicach i do Marszałka Województwa Dolnośląskiego o wyrażenie opinii w przedmiotowej sprawie.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Polkowicach postanowieniem nr 57/23 z dnia 23 października 2023 r., zaopiniował pozytywnie środowiskowe uwarunkowania realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia. Natomiast później po zapoznaniu się z uzupełnieniem raportu pismem z dnia 27 listopada 2023 r. PPIS potrzymał swoje stanowisko. Po kolejnych uzupełnieniach raportu i po zapoznaniu się z ich treścią PPIS nie wypowiadał się odrębnymi pismami.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, po wezwaniu inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnień treści raportu, postanowieniem z dnia 26 listopada 2024 r., znak: WOOS.4221.112.2023.AWL.17, uzgodnił warunki realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia i jednocześnie określił warunki na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po wezwaniu inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnień do treści raportu, postanowieniem z dnia 10 grudnia 2024 r., nr WR.RZŚ.4900.62.2023.MG, uzgodnił warunki realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia i jednocześnie określił warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Marszałek Województwa Dolnośląskiego, po wezwaniu inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnień do treści raportu, pismem z dnia 29 stycznia 2025 r., nr DOS-Z-II.7220.15.2023.AM (DOS-I-V), zaopiniował pozytywnie realizację wnioskowanego przedsięwzięcia.

Mając na względzie powyższe stanowiska zaskarżoną obecnie decyzją organ I instancji ustalił na rzecz Polkowickiej Doliny Recyklingu sp. z o.o. z siedzibą w Polkowicach środowiskowe uwarunkowania dla realizacji planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w Polkowicach”.

Dokonując oceny przeprowadzonego postępowania oraz wydanego rozstrzygnięcia skład orzekający Kolegium doszedł do przekonania, iż organ I instancji nie wyjaśnił wszystkich okoliczności sprawy mających istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, z tych też względów zaskarżona decyzja jest co najmniej przedwczesna.

Podkreślić należy, iż wnioskowane przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć, dla których istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Odnosząc się do tej istotnej części postępowania wyjaśniającego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Kolegium wskazuje, iż zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy środowiskowej, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji. Postępowanie w

sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Według art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy środowiskowej, przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia obejmujące w szczególności: weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między tymi elementami, dostępność do złóż kopalin, możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagany zakres monitoringu (art. 62 ust. 1 ustawy środowiskowej).

Zgodnie z art. 77 ust. 1 powołanej ustawy, jeżeli wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji organ właściwy uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia m. in. z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz zasięga opinii właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej (właściwość organów tej Inspekcji została określona w art. 78 ust. 1 ustawy środowiskowej).

Jak to wynika z art. 80 ust. 1 ustawy środowiskowej, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1, ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa oraz wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Podkreślić należy, iż ustawodawca określił precyzyjnie katalog okoliczności uzasadniających odmowę wydania zgody na realizację przedsięwzięcia, a mianowicie organ może odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jedynie w razie:

- niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej),
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji bądź wydania negatywnej opinii, przez organy, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy środowiskowej,
- braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie (art. 81 ust. 1 ustawy środowiskowej),
- gdy z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, a za realizacją przedsięwzięcia nie przemawiają konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych (art. 81 ust. 2 ustawy środowiskowej),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w

planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy środowiskowej).

Wskazać należy, iż raport, poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych, powinien mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich możliwych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach.

W tym miejscu zauważyć także należy, że organ administracji prowadzący postępowanie główne nie może samodzielnie dokonywać oceny treści raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, gdyż wymaga to wiedzy specjalistycznej, której organ nie posiada. Ocena organu administracji odnośnie raportu dotyczyć może tylko tego, czy raport jest kompletny i spójny, czy spełnia wymagania ustawowe określone w art. 66 ustawy środowiskowej (por. wyrok NSA z dnia 1 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 2105/11, wyrok NSA z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 639/13, wyrok NSA z dnia 28 sierpnia 2014 r., sygn. akt II OSK 495/13). Podkreślić bowiem należy, iż raport, chociaż jest dokumentem prywatnym oraz opracowanym przez osoby posiadające wiadomości specjalne, musi być jednak kompleksowy, spójny i rzetelny. Oznacza to, że raport powinien uwzględniać wszystkie wymagania nałożone przez ustawodawcę w świetle przepisu art. 66 ustawy środowiskowej, ponieważ jest także kluczowym dowodem w tym postępowaniu administracyjnym. Nadto jak każdy inny dowód podlega ocenie. W myśl bowiem zasady swobodnej oceny dowodów, organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.).

W orzecznictwie sądów administracyjnych uznaje się, iż podważanie treści raportu nie może opierać się na przypuszczeniach organu, czy też stron postępowania - nieopartych na odpowiednich ocenach (badaniach) specjalistycznych lub hipotetycznym wystąpieniu ewentualnych przyszłych zagrożeń (uciążliwości) dla środowiska. Zastrzeżenia wobec przedłożonego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także jego analizy dokonanej przez właściwe organy, aby nie były uznane za gołosłowne powinny zostać poparte na przykład ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady raportu (por. wyrok NSA z dnia 18 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 383/08, wyrok NSA z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt II OSK 602/14, a także wyrok WSA w Poznaniu z dnia 9 czerwca 2016 r. o sygn. akt II SA/Po 131/16). Raportowi o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przysługuje bowiem szczególna moc dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań środowiskowych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autor raportu, których wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności z zawartymi w raporcie przedłożonym przez inwestora.

Lektura uzasadnienia kwestionowanej decyzji wskazuje, iż organ I instancji co prawda przywołał ustalenia zawarte w raporcie, jednakże **pomiął rozważania w zakresie oceny przedłożonego przez inwestora raportu o oddziaływaniu wnioskowanego przedsięwzięcia na środowisko.**

Wyjaśnienia w tym miejscu wymaga, iż zgodnie z dyspozycją art. 71 ust. 1 cyt. ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe

uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Ocena ta dokonywana jest w oparciu o kompleksowe uregulowanie zawarte w dziale V ustawy środowiskowej. Jak wynika z samego brzmienia art. 71 ust. 1, celem wydania decyzji środowiskowej jest ustalenie warunków środowiskowych uregulowań dla planowanego przedsięwzięcia, tj. ram w jakich planowane przedsięwzięcie może być realizowane w sposób bezpieczny dla środowiska i jak najmniej w to środowisko ingerując. Ustawa nie daje możliwości by odmówić wydania decyzji środowiskowych, poza wskazanymi nią przypadkami, o których mowa w art. 77 ust. 1 (brak uzgodnienia przez organ współdziałający - z uwagi na wiążący charakter uzgodnień) oraz 80 ust. 2 (sprzeczności planowanej inwestycji z zapisami planu miejscowego) oraz art. 81 ust. 1 (braku zgody wnioskodawcy na inny wariant realizacji przedsięwzięcia - jeżeli zasadność realizacji tego przedsięwzięcia w innym wariantcie wynika z oceny oddziaływania na środowisko).

Organ dokonuje wszelkich niezbędnych ustaleń w oparciu o przedłożony raport oddziaływania na środowisko. W razie konieczności organ ten może natomiast domagać się jego uzupełnienia, czy wręcz zażądać sporządzenia innego raportu w sytuacji, kiedy w ocenie organu przedłożony raport jest niepełny (nie spełnia warunków określonych przepisem art. 66 ust. 1 ustawy), czy też jest nierzetelny. Także sam organ wydający decyzję środowiskową ma obowiązek merytorycznej lecz w dopuszczalnym zakresie bez wkraczania w wiadomości specjalne, a więc nie tylko formalnej oceny przedłożonego raportu. Przy czym dopuszczalna jest też możliwość „zwalczania” raportu przez strony postępowania, które mogą składać stosowne ekspertyzy w oparciu, o które organ dokonuje weryfikacji raportu i ewentualnie żąda jego uzupełnień bądź ponowienia.

Podkreślić przy tym należy, że sam fakt, iż w raporcie wyszczególniono elementy określone w art. 66 ustawy środowiskowej oraz, że raport uzyskał wymagane prawem uzgodnienia, nie stanowi o tym, że został sporządzony z zachowaniem rzetelności, a tym samym, że powinien zostać w pełni zaakceptowany przez organ prowadzący postępowanie w zakresie ustaleń środowiskowych.

Raport o oddziaływaniu na środowisko stanowi kluczowy dowód w sprawach dotyczących ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla danego przedsięwzięcia. Stanowi on podstawowy dokument, na którym opiera się organ wydając decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy. Tym samym raport winien być rzetelny, spójny i wolny od niejasności i nieścisłości. W konsekwencji, organy administracji mają obowiązek ocenić na podstawie art. 80 k.p.a. wartość dowodową raportu. Ewentualny brak dostatecznego odniesienia się do istotnych kwestii oznacza, iż raport w tym zakresie może zostać uznany za niespełniający wymogów ustawowych. Wskazać także należy, że raport jest dokumentem prywatnym, opracowywanym na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją określonej inwestycji. Rzeczą więc organu administracji jest rzetelna, wnikliwa i wszechstronna ocena raportu przy zachowaniu wszystkich obowiązujących reguł dowodowych. Zasada prawdy obiektywnej obliuguje organ do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego, a zwłaszcza oceny, czy raport uwzględnia wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji.

Odnosząc się do tematyki wariantowania jakie winno być przeprowadzone w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko Kolegium wyjaśnia, iż stosownie do treści art. 66 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy, raport o oddziaływaniu

przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać:

- opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową (pkt 4) oraz

- **opis wariantów przedsięwzięcia** uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, **ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; przy czym racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym** (pkt 5). Nadto należy określić przewidywane oddziaływanie na środowisko analizowanych wariantów (art. 66 ust. 1 pkt 6 ustawy), jak również dokonać porównania oddziaływań analizowanych wariantów na poszczególne komponenty środowiska (art. 66 ust. 1 pkt 6a ustawy). Art. 81 ust. 1 ustawy wskazuje zaś, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

W tym miejscu Kolegium zwraca uwagę, że przywołany art. 66 ust. 1 pkt 5 został zmieniony przez art. 1 pkt 11 lit. a tiret drugie ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. (Dz. U. z 2023 r., poz. 1890) zmieniającej m. in. ustawę środowiskową z dnia 16 października 2023 r. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ww. ustawy zmieniającej do postępowań wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe z wyjątkiem m.in. art. 66 ust 1 pkt 5) ustawy, który należy stosować w znowelizowanym brzmieniu. Zgodnie zatem z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy w brzmieniu obowiązującym od dnia 16 października 2023 r. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym.

Obowiązek opisanie w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko racjonalnych wariantów realizacji przedsięwzięcia alternatywnych w stosunku do propozycji wnioskodawcy zmierza w istocie do tego, aby organ rozważył przy projektowaniu przedsięwzięcia nie tylko interes wnioskodawcy, ale także innych podmiotów, na których prawa, realizacja przedsięwzięcia będzie bezpośrednio wpływała. W tych sprawach organy rozstrzygające winny znaleźć właściwe proporcje pomiędzy interesem wnioskodawcy, interesem innych podmiotów oraz interesem publicznym.

Co więcej, posłużenie się w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej pojęciem „racjonalnego” wariantu alternatywnego oznacza, iż opisywane w raporcie warianty nie mogą mieć charakteru pozornego, ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego

wprowadzenia. Aby zapewnić organowi możliwość jak najpełniejszej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ustawodawca przewidział obowiązek wskazania w raporcie opisu analizowanych wariantów, co daje organowi możliwość porównania, a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez inwestora (art. 81 ustawy) – vide: wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt II SA/Wr 24/16. Należy bowiem podkreślić, że na gruncie obowiązujących przepisów wybór wariantu do realizacji przedsięwzięcia należy do organu.

Zgodnie zatem z prawidłową wykładnią art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej, wymagana wariantowość przedsięwzięcia polega na przedstawieniu co do zasady trzech wariantów z uzasadnieniem ich wyboru, tj. wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, przy czym racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym. Przedstawione warianty powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki wnioskowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko w związku z różnymi sposobami jego realizacji. Celem wskazania racjonalnego wariantu alternatywnego jest poszukiwanie alternatywnych rozwiązań pozwalających zrealizować przedsięwzięcie w sposób racjonalnie oddziałujący na środowisko.

Kolegium zauważa przy tym, iż jak podnosi się w orzecznictwie, nie można wykluczyć, że wariant podany przez wnioskodawcę zostanie potraktowany jako najbardziej optymalny dla środowiska (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 czerwca 2011 r. sygn. II OSK 1137/10, Centralna Baza Orzeczeń i Informacji o Sprawach, a w literaturze Krzysztof Gruszecki, Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Lex/el. 2020, uwagi do art. 66, pkt 5). Nowelizacja przepisu art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej, o której była wyżej mowa, wprost już wskazuje na taką możliwość.

W przypadku opisu wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, kwestia opłacalności ekonomicznej przedsięwzięcia ma drugorzędne znaczenie, ponieważ brana jest pod uwagę przede wszystkim w innych wariantach - inwestorskim i racjonalnym wariacie alternatywnym.

Następnie podkreślić należy, że racjonalny wariant alternatywny i wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie mogą mieć charakteru abstrakcyjnego czy też teoretycznego. Nie należy więc przedstawiać wariantu, którego faktyczna realizacja jest technicznie lub faktycznie niemożliwa albo jego realizacja jest skazana na niepowodzenie (np. ze względów finansowych czy środowiskowych lub społecznych).

Rolą inwestora przedstawiającego raport jest bowiem "przekonanie" organów, że rozważał realizację przedsięwzięcia nie tylko z perspektywy opłacalności, ale również w tych granicach z perspektywy wpływu na środowisko i wybrał, w granicach ekonomicznie dla siebie uzasadnionych, wariant najmniej negatywnie oddziałujący na środowisko i w tym zakresie poddał to ocenie. Warianty przedsięwzięcia powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym

wymiarze. Przy czym **"racjonalność" wariantu oznacza, że wariant taki faktycznie mógłby zostać wybrany przez organ dokonujący oceny raportu zamiast wariantu zaproponowanego przez inwestora. Bezsprzecznie wariant racjonalny nie może mieć charakteru pozornego.**

Z kolei "alternatywność" oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko. "Alternatywność" wymaga, co do zasady, zaproponowania wariantu różnego pod względem kryteriów przestrzennych (jak np. lokalizacja, skala i rozmiar inwestycji) lub technologicznych (jak np. rodzaj użytych materiałów, moc i produktywność zainstalowanych urządzeń). Należy bowiem podkreślić, że na gruncie obowiązujących przepisów **wyбір wariantu do realizacji przedsięwzięcia należy do organu.** Aby to było możliwe **konieczne jest szczegółowe opisanie w raporcie nie tylko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, ale i racjonalnego wariantu alternatywnego,** tak aby organ mógł sam dokonać porównania, a nawet wyboru innego niż zaproponowany przez inwestora wariantu realizacji przedsięwzięcia. Powyższe wynika wprost z art. 81 ust. 1 ustawy środowiskowej, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, vide: wyrok WSA w Olsztynie z dnia 9 lipca 2020 r., II SA/OI 997/19.

Podkreślić należy również, że przepis art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy koresponduje z art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, to jest wyrażonymi w nim zasadami prewencji i przezorności oraz zawartym w art. 5 Konstytucji RP standardem zapewnienia ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. To właśnie realizacji powyższych zasad ochrony środowiska służy obowiązek przedstawienia trzech niezależnych, różniących się od siebie i **realnych wariantów realizacji przedsięwzięcia** – vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2022 r., III OSK 4253/21.

Inwestor jest zobowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których stanowi art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 813/16 oraz sygn. akt II OSK 89/16). Celem wariantowania jest niedopuszczenie do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko. Skuteczność działań prewencyjnych w indywidualnej ocenie konkretnego przedsięwzięcia uzależniona jest w dużej mierze od jakości opracowanych w raporcie wariantów oraz prawidłowej ich oceny przez organ wydający decyzję środowiskową – vide: wyrok NSA z dnia z dnia 13 czerwca 2023 r., III OSK 1384/22.

Dodatkowo Kolegium zauważa, iż żaden z wariantów nie może być wariantem polegającym na niepodejmowaniu przedsięwzięcia (tzw. wariant "zerowy"). Warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych instrumentów prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przedstawienie minimalnych wariantów, określonych w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej, pozwala **na utworzenie "siatki porównawczej", na gruncie której organ weryfikuje proponowane**

warianty.

Zatem inwestor winien mieć na względzie, iż wariantowanie jest istotnym elementem raportu i powinno być przeprowadzone zgodnie z wyżej omówionymi wytycznymi wynikającymi z orzeczeń sądów administracyjnych. Nadto, inwestor nie może też odstąpić od przeprowadzenia wariantowania wynikającego z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej i argumentować to tym, iż ze względu na zastosowane rozwiązania nie istnieje wariant alternatywny, a jedynym wariantem realizacji przedsięwzięcia jest wariant wybrany przez inwestora. Takie zachowanie wnioskodawcy powoduje, iż w raporcie jest jedynie opisany wariant przewidziany przez inwestora, co jest niezgodne z wolą ustawodawcy wyrażoną w powołanym wyżej przepisie.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt analizowanej sprawy Kolegium zauważa, że w sporządzonym na potrzeby niniejszego postępowania raporcie z czerwca 2023 r. w zasadzie został opisany jedynie wariant proponowany przez inwestora.

Autorzy raportu w pierwszej kolejności wskazali na „wariant zerowy”, czyli stan gdy zakład będzie eksploatowany na dotychczasowych zasadach (pkt 8.1 str. 78).

Następnie omawiając wariant alternatywny bardzo ogólnie dokonali zestawienia wariantu inwestorskiego oraz wariantu alternatywnego (pkt 8.3 str. 78) Wskazali, że wariant inwestorski przewiduje lokalizację 3 dodatkowych tuneli, nowego biofiltra oraz magazynu odpadów z zadaszoną galerią technologiczną jak również placu magazynowania odpadów. Wyjaśnili, iż w ramach tego wariantu przewiduje się prowadzenie procesu dla 3 strumieni odpadów w bioreaktorach przez okres ok. 2- 4 tygodni, oraz procesu dojrzewania przez okres ok. 4 tygodni.

W wariantcie alternatywnym, przewiduje się rezygnację z budowy bioreaktorów, przy czym zwiększeniu ulegnie powierzchnia placu technologicznego dla procesu dojrzewania. Jednocześnie wyjaśnili, iż proces kompostowania w fazie intensywnej prowadzony będzie przez okres ok. 2 tygodni, natomiast proces dojrzewania na placu technologicznym będzie trwał 6-8 tygodni.

Kolegium stwierdza, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska dostrzegł braki w wariantowaniu i w piśmie z dnia 4 grudnia 2023 r. wezwał inwestora do uzupełnienia raportu o szczegółowy opis i analizę oddziaływania racjonalnego wariantu alternatywnego.

Za pismem z dnia 21 grudnia 2023 r. zostało przesłane uzupełnienie nr 4 raportu, w którym odnosząc się wezwania RDOŚ w zakresie wariantowania, wyjaśniono, iż:

a) założono, że wariant alternatywny realizacji inwestycji będzie polegał na rezygnacji z budowy dodatkowych tuneli oraz „zamknięte galerii technologicznej”. Nie przewiduje się zmniejszenia planowanej ilości przetwarzanych odpadów. Proces kompostowania w tunelach prowadzony będzie przez okres ok. 2 tygodni, natomiast 2 etap dojrzewania na placu ok. 6-8 tygodnie.

W wariantcie alternatywnym powierzchnia placu dojrzewania będzie większa o ok. 882,6 m². Rodzaj oraz ilość przetwarzanych odpadów nie ulegnie zmianie w stosunku do tej przedstawionej w raporcie. Jednocześnie można uznać, iż ilość przejazdów i czas pracy ładowarek nie ulegnie zmianie.

b) obliczenia emisji hałasu zostały przedstawione dla wariantu inwestycyjnego. Wariant inwestycyjny zakłada budowę 3 dodatkowych tuneli, co wiąże się z dodatkową emisją hałasu z 3 dodatkowych wentylatorów tuneli. W analizie uznano, iż rozbudowa Zakładu

nie spowoduje przekroczeń w dopuszczalnych poziomach emisji hałasu w środowisku. Należy uznać, że w przypadku wariantu alternatywnego, który nie przewiduje budowy dodatkowych tuneli, a co za tym idzie nie zwiększy się ilość wentylatorów powodujących emisję hałasu do środowiska, nie zostaną przekroczone dopuszczalne poziomy emisji hałasu. Liczba emitorów będzie mniejsza, a co za tym idzie nie zwiększy się poziom emisji hałasu do środowiska.

c) w wariantcie alternatywnym powierzchnia placu dojrzwania będzie większa o ok. 882,6 m². Powodować to będzie powstawanie większej ilości ścieków o ok. 204,4 m³/rok. Zmniejszy się natomiast ilość ujmowanych wód opadowych z dachów tuneli o ok. 405,2 m³/rok. Ścieki z pozostałych obiektów będą na porównywalnym poziomie.

W wariantcie alternatywnym zwiększy się ilość powstających ścieków technologicznych o znacznym ładunku zanieczyszczenia. Pomimo, iż ilość wód opadowych i rozpadowych będzie mniejsza to są to wody „czyste”, które nie mają kontaktu z odpadami. W ogólnym rozrachunku stwierdza się, że realizacja wariantu alternatywnego wpłynie negatywnie na gospodarkę wodno-ściekową Zakładu w porównaniu do proponowanego wariantu inwestycyjnego.

W ocenie Kolegium przedstawienie w taki sposób wariantu alternatywnego **miało charakter wyłącznie iluzoryczny i formalny**. W zasadzie autorzy raportu stwierdzili, iż będzie on polegał na rezygnacji z budowy dodatkowych tuneli (przewidzianych w wariantcie inwestorskim) i zwiększeniu powierzchni placu technologicznego dla procesu dojrzwania. Dalej stwierdzili bardzo ogólnikowo, iż oddziaływanie projektowanej inwestycji w obu wariantach jest porównywalne (str. 79). Z tego powodu trudno uznać przedstawiony przez autora raportu wariant alternatywny za racjonalny i możliwy do realizacji. Co więcej, nawet w zestawieniu tabelarycznym na str. 88-89 raportu w sposób ogólny opisane zostały różnice w oddziaływaniu trzech wariantów na środowisko, tj. wariant zerowy, wariant inwestycyjny, wariant alternatywny.

Zdaniem Kolegium, brak jest wykazania w sposób bardziej przejrzysty, rzeczowy i przekonujący, z powołaniem się, np. na konkretne wielkości, w jaki sposób będzie ingerował wariant proponowany przez inwestora na środowisko, a w jaki sposób ingerował będzie wariant alternatywny, pomijając rzecz jasna wariant zerowy, który jak wiadomo nie jest żadnym wariantem.

Zaprezentowane przez inwestora wariantowanie, w ocenie Kolegium, przeczy założeniu, że organ orzekający będzie miał do wyboru jeden z przedstawionych wariantów, gdyż w takiej sytuacji możliwość alternatywnego wyboru wariantu przestaje istnieć. Trudno bowiem uznać za racjonalny wskazany wariant alternatywny, który został tak ogólnie opisany. Co więcej, z opisu tego wynika, iż różnice we wpływie tego wariantu na środowisko w porównaniu z wariantem inwestorskim, są bardzo niewielkie, co stwierdzili sami autorzy raportu (str. 79).

Wprawdzie ustawodawca w żaden sposób nie definiuje racjonalnego wariantu alternatywnego. Pewne jest jednak, że opis analizowanych wariantów powinien być na tyle rzetelny i dokładny, by organ rozpatrujący sprawę mógł zbadać, czy przedsięwzięcie powinno być realizowane w wariantcie proponowanym przez inwestora, czy też w wariantcie alternatywnym. Przygotowanie opisu racjonalnego wariantu alternatywnego wymaga każdorazowo przeprowadzenia indywidualnej oceny danego przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na środowisko w sytuacji, gdyby ten

wariant miał być zrealizowany.

Organ orzekający w sprawie winien mieć bowiem do wyboru jeden z przedstawionych wariantów, a w rzeczywistości w niniejszej sprawie nie miał takiego wyboru wcale.

Tego rodzaju wada oznacza istotną wadliwość całego przedłożonego w tej sprawie raportu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 kwietnia 2020 r., sygn. akt II OSK 1476/19). W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego ugruntowany jest pogląd, według którego jeżeli zachodzi wadliwość przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia, to taki raport nie spełnia ustawowych wymagań, koniecznych do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji danego przedsięwzięcia (por. wyroki NSA z dnia 19 listopada 2013 r., sygn. akt II OSK 1376/12, z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt II OSK 2564/12, z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1729/16, z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 2320/17).

Niezależnie od powyższego Kolegium zauważa, iż organ I instancji wbrew obowiązкови płynącemu z art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. nie dokonał weryfikacji kompletności informacji zawartych w raporcie pod kątem wypełnienia wymogów wskazanych w art. 66 ustawy środowiskowej, w szczególności dotyczących spełnienia wymagań zawartych w ust. 1 pkt 5 powołanego przepisu.

Prowadząc ponownie postępowanie organ I instancji winien jest uwzględnić poczynione wyżej uwagi, w szczególności w odniesieniu do wariantowania, a po zebraniu kompletnego materiału dowodowego wydać stosowną decyzję.

Reasumując, mając na względzie opisane wyżej nieprawidłowości, stanowiące o istotnych wadach przeprowadzonego postępowania w zakresie ustalenia stanu faktycznego i wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy, należało wyeliminować zaskarżoną decyzję z obrotu prawnego i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, celem przeprowadzenia postępowania uzupełniającego w znacznym zakresie.

W ocenie tut. organu, omówione wadliwości przeprowadzonego postępowania spowodowały, iż nie można było zastosować przepisu art. 136 k.p.a. w celu przeprowadzenia dodatkowego postępowania, w ramach którego zostałby uzupełniony materiał dowodowy. Zdaniem Kolegium przeprowadzenie na tym etapie postępowania wyjaśniającego, w opisanym wyżej zakresie, przez organ odwoławczy znacznie przekraczałoby zakres postępowania uzupełniającego wynikający z art. 136 k.p.a., a także naruszałoby zasadę dwuinstancyjności wyrażoną w art. 15 k.p.a.

W tak ustalonym stanie faktycznym i prawnym orzeczono jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy, Pl. Słowiański 1, 59-220 Legnica. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 935 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
- 2) żądanie jej uchylecia oraz

3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Otrzymują:

1. Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego z siedzibą w Warszawie
2. Polkowicka Dolina Recyklingu sp. z o.o. z siedzibą w Polkowicach
3. Polskie Koleje Państwowe S.A.
4. Energetyka sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie
5. Związek Gmin Zagłębia Miedziowego w Polkowicach
6. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa Oddział Terenowy we Wrocławiu
7. J K
8. A K
9. K K
10. T K
11. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu
12. Dyrektor Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
13. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Polkowicach
- 11 Marszałek Województwa Dolnośląskiego
12. Starosta Polkowicki
13. Burmistrz Polkowic
14. a/a.

podpisy członków składu orzekającego Kolegium:

1.....

2.....

3..... A. Mogaj

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy z siedzibą w Legnicy, pl. Słowiański 1, informuje, że przetwarzanie Państwa danych osobowych odbywa się zgodnie z przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych – RODO (Dz.U. UE.L. z 2016 r. nr 119, str. 1). Szczegółowe informacje o zasadach przetwarzania Państwa danych osobowych oraz o przysługujących Państwu prawach z tym związanych znajdują się na naszej stronie Biuletynu Informacji Publicznej pod adresem <https://skolegnica.ibip.wroc.pl/> w zakładce Ochrona danych osobowych.